

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0048/2012

6.3.2012

JELENTÉS

a 6. környezetvédelmi cselekvési program felülvizsgálatáról és a 7. környezetvédelmi cselekvési program prioritásainak meghatározásáról – egészségesebb környezet egy jobb életért
(2011/2194(INI))

Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság

Előadó: Jo Leinen

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	16
VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	18
VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	27

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a 6. környezetvédelmi cselekvési program felülvizsgálatáról és a 7. környezetvédelmi cselekvési program prioritásainak meghatározásáról– egészségesebb környezet egy jobb életért (2011/2194(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program – végső értékelés” című bizottsági közleményre (COM(2011)0531),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. és 192. cikkére, amely az emberi egészség és a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására vonatkozik,
- tekintettel a Környezetvédelmi Tanácsnak „A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program értékelése és előrettekintés: a 7. uniós környezetvédelmi cselekvési program felé” című dokumentumról szóló, 2011. október 11-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek (EKÜ) „Az európai környezet állapota és kilátások – 2010” című jelentésére (SOER2010),
- tekintettel az EKÜ „Az európai ipari létesítményekből származó levegőszennyezés költségeinek feltárása” című, 15/2011. sz. technikai jelentésére,
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című bizottsági közleményre” (COM(2011)0244),
- tekintettel az „Ütemterv a 2050-re megvalósítandó versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra történő átállásról” című bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0571),
- tekintettel a Bizottságnak az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című fehér könyvére (COM (2011) 144),
- tekintettel a következő, a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0398),
- tekintettel a közös agrárpolitika (KAP), a közös halászati politika (CFP) és a kohéziós politika reformjára irányuló bizottsági javaslatokra,

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0048/2012),
- A. mivel a jelenlegi, 6. környezetvédelmi cselekvési program 2012. július 22-ig tart;
- B. mivel a 6. környezetvédelmi cselekvési program egy egész évtizedre biztosította a környezetpolitika átfogó keretét, amely idő alatt sor került a környezetvédelmi jogszabályok egységes szerkezetbe foglalására és alapvető véglegesítésére, és mivel az együtdöntéssel történő elfogadás következtében nagyobb mértékű a jogszabályok legitimitása, továbbá hozzájárult a felelősségvállalás érzésének kialakításához; mivel azonban a tagállamok és a Bizottság nem mindig ezzel a programmal összhangban jártak el, és mivel a jogszabályok vonatkozásában néhány hiányosság tapasztalható, amelyekkel foglalkozni kell;
- C. mivel a 6. környezetvédelmi cselekvési programban kitűzött célok elérésének irányába tett előrelépés változó, egyes célkitűzéseket sikerült elérni (éghajlatváltozás, hulladék), másokat pedig nem (levegő, városi környezet, természeti erőforrások), míg némely célkitűzések elérése a jövőbeni végrehajtási erőfeszítéseken múlik (vegyi anyagok, növényvédők, víz), és mivel néhány kihívás továbbra is fennáll, illetve újabb erőfeszítésekre van szükség;
- D. mivel a 6. környezetvédelmi cselekvési program teljesítését megghiúsította a környezetvédelmi vívmányok végrehajtásának elmulasztás a levegőszennyezés ellenőrzése, a vízgazdálkodás és a szennyvízkezelés, a hulladékgazdálkodás és a természetvédelem területén;
- E. mivel a biológiai sokféleség hanyatlásának 2010-ig történő megfékezésére irányuló célt a politikai és pénzügyi kötelezettségvállalások hiánya miatt nem sikerült elérni;
- F. mivel „Az európai környezet állapota és kilátások – 2010” című jelentés (SOER2010) rámutat arra, hogy még mindig is jelentős környezeti kihívásokkal kell szembenézni, és lényeges következményekkel jár, ha nem kerül sor megoldásukra;
- G. mivel a környezetvédelmi jogszabályok bizonyos szempontjait felül kell vizsgálni, különösen a környezetvédelmi hatásvizsgálat függetlenségének a környezetvédelmi hatásvizsgálatról szóló irányelvben előírt erősítése révén;
- H. mivel a környezet állapotromlása – a levegőszennyezés, zaj, vegyi anyagok, rossz vízminőség és az ökoszisztéma pusztulása – fontos tényező a krónikus megbetegedések fokozott terjedésében; mivel egy nagyra törő uniós környezetvédelmi menetrend ebből adódóan a betegségek és a rossz egészségi állapot hatékony megelőzésének kulcsfontosságú összetevője;
- I. mivel a tagállamok között továbbra is nagy különbségek állnak fenn a környezetminőség és a közegészségügy tekintetében;

1. hangsúlyozza, hogy az előttünk álló környezeti kihívások kezelése érdekében sürgőssé vált a 7. környezetvédelmi cselekvési program elfogadása; felhívja ezért a Bizottságot, hogy késedelem nélkül terjesszen elő javaslatot a 7. környezetvédelmi cselekvési programra;
2. úgy véli, hogy az új 7. környezetvédelmi cselekvési programnak félreérthetetlen módon kell felvázolnia az EU előtt álló környezeti kihívásokat, ideértve a felgyorsuló éghajlatváltozást, az ökoszisztémánk pusztulását és a természeti erőforrások fokozódó túlhasználatát;
3. hangsúlyozza – az Unió jelenlegi fenntarthatósági kihívásainak fényében –, hogy a környezetvédelmi cselekvési programok átfogó eszközként hozzájárulnak a különféle közösségi politikák szükségszerű koordinációjának biztosításához; különösen úgy gondolja, hogy a következő évtizedben még inkább döntő fontosságú lesz, hogy a környezeti problémák megoldására egységesebb és integráltabb felfogás alapján kerüljön sor, amely figyelembe veszi a problémák közötti összefüggéseket és pótolja a fennmaradó hiányosságokat, mivel máskülönben visszafordíthatatlan kár következhet be;
4. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak kedvező leírást kell adnia a szigorú környezetvédelmi politika előnyeiről, a nyilvános támogatottság és a cselekvő politikai akarat erősítése érdekében;
5. meglátása szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak konkrét célokat kell kitűznie 2020-ra vonatkozóan, valamint a 2050-es környezettel kapcsolatban egyértelmű, ambiciózus elképzeléseket kell kialakítania, amelyek célja, hogy biztonságos környezeti korlátokon belül mindenki számára magas szintű életminőséget és jólétet biztosítsanak;
6. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programot hozzá kellene igazítani a 2013 utáni időszakra szóló többéves pénzügyi kerethez és az Európa 2020 stratégiához; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy valószínűleg még a 7. környezetvédelmi cselekvési program elfogadása előtt megszületnek majd a környezetre erőteljes hatást gyakorló más szakpolitikai területeken hozott kulcsfontosságú döntések;
7. emlékeztet arra, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak a szükséges finanszírozás biztosítása érdekében – beleértve az innováció, kutatás és fejlesztés finanszírozását is – a LIFE-programmal szinergiában, és a környezet védelmét maradéktalanul beépítve megfelelő keretről kell rendelkeznie, továbbá arra is, hogy a környezetvédelmi célkitűzések finanszírozásának fontos részét kell képeznie a következő többéves pénzügyi keretnek (TPK), a közös agrárpolitikának (KAP), a közös halászati politikának (KHP) és a kohéziós politikának és a Horizon 2020-nak; különösen úgy véli, hogy az EU-nak – például a piaci eszközök mozgósításával és az ökoszisztéma-szolgáltatások ellentételezésével – lehetővé kell tennie, hogy új finanszírozási forrásokat alakítsanak ki a környezetvédelmi cselekvési program számára;
8. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programot olyan átfogó keretnek kell tekinteni, amely lehetővé teszi mind a meglévő, mind a kialakuló környezeti és fenntarthatósági kihívásoknak a létező és a tervezett intézkedések figyelembevételével történő kezelését;

9. úgy véli, hogy a 7. cselekvési programnak az elkövetkező évtizedben biztosítania kell, hogy az uniós környezetvédelmi döntések kellőképpen világosak és kiszámíthatóak legyenek a nemzeti és a helyi hatóságok, a polgárok, a vállalkozások és a befektetők számára; véleménye szerint ezen átfogó programnak hathatós politikai üzenetet kell közvetítenie az EU-tól a világ többi része felé, és hozzá kell járulnia a nemzetközi környezetirányítás kialakításához;
10. felkéri a Bizottságot, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programra vonatkozó jövőbeni javaslatát a következő három, „i” betűs prioritásra alapozza:
  - végrehajtás és megszilárdítás
  - integráció
  - nemzetközi dimenzió
11. úgy véli, hogy a 6. környezetvédelmi cselekvési programban foglalt számos célkitűzés jól körülhatárolt, ugyanakkor azzal is tisztában van, hogy sok célkitűzés még messze áll a megvalósulástól; üdvözléne ezért, ha ezen célkitűzések közül még többet átemelnének a 7. környezetvédelmi cselekvési programba;
12. hangsúlyozni kívánja annak fontosságát, hogy az EU környezetvédelmi politikáját az elővigyázatosság elve vezérelje;

Végrehajtás és megszilárdítás

13. aggodalommal állapítja meg, hogy a környezetvédelmi közösségi vívmányok végrehajtása még most sem megfelelő; úgy gondolja, hogy döntő fontosságú, hogy minden szinten pontosan hajtsák végre és juttassák érvényre a jogszabályokat, valamint még inkább erősítsék meg a kiemelt környezetvédelmi és kapcsolódó szakpolitikai prioritásokat, azaz az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleséggel, az erőforrásokkal, a környezettel és egészséggel, valamint a szociális és foglalkoztatási politikákkal, az energetikával, a fenntartható közlekedéssel, a fenntartható mezőgazdasággal és a vidékfejlesztéssel kapcsolatosakat; hangsúlyozza ezért, hogy világos, egységes, valamint a közpolitikák és a visszajelzett tapasztalatok értékelésén alapuló környezetvédelmi jogszabályokra van szükség;
14. kiemeli, hogy az uniós környezetvédelmi jognak való teljes körű megfelelés a Szerződésben foglalt valós kötelezettség, valamint az uniós források tagállami felhasználásának kritériuma;
15. hangsúlyozza, hogy kiemelten fontos a polgárok tájékoztatása a környezetvédelmi politikákról annak érdekében, hogy őket is bevonják azok sikereibe; kéri ezért, hogy a jövőbeni cselekvési program tegyen e tekintetben nagyobb erőfeszítéseket, szem előtt tartva, hogy egyoldalúan, csupán az intézményekből kiindulva, maga a társadalom közreműködése nélkül nem valósítható meg a jobb élet reményében kialakított jobb környezet;

Éghajlatváltozás

16. meglátása szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak biztosítania kell az éghajlat-változási és energiaügyi csomag teljes körű végrehajtását, valamint rendelkeznie

kell annak megszilárdításáról;

17. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programban meg kell jeleníteni energiahatékonyságra és/vagy energiamegtakarításra vonatkozó célkitűzések szükségességét, mivel ez hozzájárul majd az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és a környezet védelméhez; hangsúlyozza egy rugalmas közösségi keret fontosságát annak érdekében, hogy javasolt energiahatékonysági intézkedések kellő mértékben figyelembe vegyék minden tagállam egyedi sajátosságait;
18. azon a véleményen van, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak a 2020 utáni időszakra is ki kell terjesztenie a vitát, valamint fontolóra kell vennie a kibocsátáscsökkentésre, az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, 2030-ig terjedő időszakra szóló félidős célokat;
19. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak a tengeri kibocsátások és a nem szén-dioxid-kibocsátások kérdésével is foglalkoznia kell;
20. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak alaposan – figyelembe véve a régiók különböző szükségleteit – meg kell vizsgálnia az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás kérdését, a küszöbön álló uniós alkalmazkodási stratégia alapján; felkéri a Bizottságot, hogy az invazív fajok és a kártevők – részben az éghajlatváltozás miatt bekövetkező – elszaporodása elleni hatékony küzdelem érdekében terjesszen elő javaslatot az EU növény-egészségügyi jogszabályainak nagyra törő reformjára;
21. elismeri a megújuló energia egyre növekvő előállításának járulékos előnyeit a szennyezés csökkentése és az egészségügyi hatások szempontjából, feltéve, hogy hatékonyan csökkenti a nem megújuló energia termelését;
22. azt ajánlja, hogy fokozzák az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenálló regionális stratégiákhoz, valamint a Bizottság által javasolt új LIFE programban szereplő „Éghajlat-politika” alprogram keretében a kkv-k, a nem kormányzati szervezetek és a helyi hatóságok által megvalósított kis léptékű éghajlati vonatkozású projektekhez nyújtott támogatást;

Az erőforrások hatékony és fenntartható felhasználása

23. emlékeztet arra, hogy sürgősen szükség van az erőforrás-felhasználás feltétlen csökkentésére; felszólítja a Bizottságot, hogy értelmezze tágan az „erőforrás-hatékonyság” fogalmát, hogy az minden erőforrásra kiterjedjen; rámutat, hogy ide sorolhatók például az energetikai és nem energetikai jellegű természeti erőforrások, például a víz, az ökoszisztémák, a biológiai sokféleség is; felkéri a Bizottságot arra is, hogy építse be az erőforrás-hatékonyság területébe a fenntartható anyaggazdálkodást, valamint a termelés és fogyasztás fenntarthatóságát;
24. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak hozzá kell járulnia egy hosszú távú cél eléréséhez, nevezetesen az ökológiai lábnyom 50%-os csökkentéséhez az elkövetkező 20 évben; az EU túlzott ökológiai lábnyoma gyengíti az emberiség megfelelő támogatására alkalmas természetes ökoszisztémák regionális és globális kilátásait;

25. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programba teljesen be kell építeni az erőforrás-hatékony Európa ütemtervének célkitűzéseit;
26. felkéri a Bizottságot, hogy már most alkalmazza – és fejlessze – a meglévő erőforrás-hatékonysági mutatókat, amennyiben rendelkezésre állnak, valamint szükség esetén a tagállamokkal és az összes többi érdekelt féllel szoros együttműködésben haladéktalanul határozzon meg célkitűzéseket, továbbá minél előbb dolgozzon ki új mutatókat az ütemtervben előírtak szerint; felkéri a Bizottságot, hogy a kiemelt erőforrás-termelékenységi mutató korlátaira tekintettel, az életcikluson alapuló megközelítés alkalmazásával haladéktalanul dolgozzon ki egy olyan anyagfogyasztási mutatót, amely magában foglalja a rejtett mozgásokat, azaz a környezeti nyomások EU-n kívülre történő áthelyezésének lehetőségét, valamint a hiányosságok és függőségek alakulását;
27. nézete szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak jogalkotási keret kidolgozását is lehetővé kell tennie azzal a céllal, hogy az erőforrások kaszkádhasznosításának elképzelése általánosan érvényesüljön a vonatkozó szakpolitikákban, különösen a fenntartható termelésre vonatkozó politikában, biztosítva szűkös nyersanyagaink teljes körű hasznosítását;
28. úgy ítéli meg, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak célkitűzéseket kell tartalmaznia azzal kapcsolatban, hogy konkrétan milyen intézkedésekre van szükség a városi környezet vonatkozásában, ahol az európai polgárok többsége él, ahol a CO₂-kibocsátás több mint kétharmada keletkezik (amely a környezetre jelentős mértékben hat), és hogy útmutatást kell nyújtania ahhoz, hogy miként lehet előmozdítani az integrált környezetvédelmi tervezést, a fenntartható mobilitást, az élet minőségét és az emberi egészséget a városokban, figyelembe véve eközben a szubszidiaritás elvét;
29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szennyezéscsökkentési stratégiák városi környezetben történő végrehajtása céljából vizsgálják meg egy európai támogatási keret kialakításának lehetőségét a városi mobilitási tervek európai városokban való fokozatos megvalósításához, a városi mobilitásra vonatkozó auditok végrehajtását és a városi mobilitási tervek elkészítését célzó európai szintű eljárások és pénzügyi támogatási mechanizmusok létrehozásával, továbbá az európai városi mobilitásra vonatkozó mutatórendszer kidolgozásával;
30. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak biztosítani kell a fenntartható és ökológikus fogyasztásra és termelésre vonatkozóan az ütemtervben meghatározott célkitűzések teljes mértékű megvalósítását, például a zöld és fenntartható közbeszerzés tekintetében, összhangban az átláthatóság és a tisztességes verseny elvével; kéri a termék teljes életciklusára kiterjedő termékpolitika kidolgozását, amely kiterjed az állatjólét szempontjából kedvező termelési módszerekre is; kéri a Bizottságot, hogy a termékek ökológiai lábnyomának kiszámítására szolgáló harmonizált európai módszer végleges kidolgozását követően biztosítsa, hogy a fogyasztók a meglévő rendszereken (ökocímke, energiacímke, ökológiai tanúsítvány stb.) kívül kiegészítő tájékoztatást kapjanak a termék környezetre gyakorolt hatásaira vonatkozóan is; kéri a Bizottságot, hogy terjessze kii a környezetbarát tervezésről szóló irányelv hatályát, és vizsgálja felül annak végrehajtását;
31. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak elő kell segítenie az

újrahasznosított anyagok keresletét előmozdító ösztönző mechanizmusok kialakítását, különösen akkor, amikor az ilyen anyagokat beépítik a végtermékekbe;

32. meglátása szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak biztosítani kell a hulladékokról szóló jogszabályok teljes körű végrehajtását és többek között a hulladékhierarchia tiszteletben tartását, eközben koherenciát biztosítva más uniós politikákkal; véleménye szerint ambiciózus megelőzési, újrafelhasználási és újrafeldolgozási célkitűzések előírására van szükség, beleértve a hulladékkeletkezés nettó csökkenésére, az újrafeldolgozásra alkalmas hulladékok elégetésének elkerülésére és a szelektíven gyűjtött hulladékok lerakásának szigorú tilalmára vonatkozó célokat, valamint az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos ágazati célokat és a folyamatok hatékonyságára vonatkozó referenciaértékeket is; emlékeztet arra, hogy a hulladék is erőforrás, és gyakran újrahasznosítható, miáltal biztosítható az erőforrások hatékony felhasználása; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehetne javítani a fogyasztási termékekből származó hulladékok begyűjtésének hatékonyságát a kiterjesztett gyártói felelősség elve alkalmazási körének bővítésével, valamint a visszavételezési, begyűjtési és újrahasznosítási rendszerek irányítására vonatkozó iránymutatásokkal; hangsúlyozza, hogy be kell fektetni a nyersanyagok és ritkaföldfémek újrafeldolgozásába, mivel a ritkaföldfémek bányászata, finomítása és újrahasznosítása súlyos következményekkel járhat a környezetre nézve, ha nem megfelelő módon történik;
33. meggyőződése, hogy a hulladékok gyűjtésére és elkülönítésére vonatkozó, korábban már több irányelvben is meghatározott célokat részletesebben is ki kell dolgozni, és azokat úgy kell megállapítani, hogy az újrafeldolgozás valamennyi szakaszában – nevezetesen a begyűjtés, bontás, előfeldolgozás és újrafeldolgozás/finomítás során – az anyagok lehető legteljesebb és leginkább minőségi hasznosítására irányuljanak;
34. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak figyelembe kell vennie a küszöbön álló uniós vízpolitikai tervezet rendelkezéseit, és hangsúlyozza a víz árképzésére vonatkozó összehangoltabb megközelítésben rejlő értéket; kéri ezért a Bizottságot, hogy segítse elő a vízhiány megoldásaihoz való hozzáférést, a víz visszanyerésének módjait, mozdítsa elő az alternatív öntözési technikákat és ösztönözze a vízkörforgásból kinyert víz egymást követő felhasználásának optimalizálását, ideértve adott esetben a mezőgazdasági és ipari célokra fordított víz újrahasznosítását, valamint a szennyvízben fellelhető tápanyagok és energia visszanyerését is;
35. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a vízügyi jogszabályok teljes körű és hatékony végrehajtását, és úgy véli, hogy a vízügyi keretirányelvnek, valamint az árvízkezelés értékeléséről és kezeléséről szóló irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében intézkedéseket kell kidolgozni a természetes folyópartok helyreállítására és a környező területek újraerdősítésére vonatkozóan;
36. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy minden mérvadó érdekelt felet vonjon be azon célkitűzések kialakításába, amelyeknek a 7. környezetvédelmi cselekvési program keretében biztosítaniuk kell földhasználat fenntarthatóságát; kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg kiemelt földhasználati kérdéseket, amilyen például a természetközeli élőhelyek csökkenése és a rendkívül értékes földhasználati módok bioenergia-növények által történő kiszorítása; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy olyan fenntarthatósági

kritériumokra van szükség a biomassza és a bioüzemanyagok tekintetében, amelyek a földhasználat közvetett változásainak kérdését is kezelik;

37. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak foglalkoznia kell az európai szakpolitikák EU-n kívül kifejtett hatásaival is, ezért arra kéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a harmadik országokban megfigyelhető uniós földlábnyom csökkentéséhez fűződő kérdés megoldását, különösen azáltal, hogy foglalkozik a földhasználat bioüzemanyagok és energetikai célú biomassza miatt bekövetkezett közvetett váltoásaival, továbbá a cselekvési programnak magában kell foglalnia azt a célkitűzést, miszerint a magas környezeti értékű földek hasznosítását nem változtatják meg azért, hogy az EU számára növényt termesszenek;

Biológiai sokféleség és erdőgazdálkodás

38. hangsúlyozza az azonnali cselekvés fontosságát annak érdekében, hogy az EU helyes irányba haladjon saját 2020-as, a biológiai sokféleségre vonatkozó fő célkitűzésének, valamint a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó globális kötelezettségvállalásainak maradéktalan teljesítése felé (mivel kudarcot nem engedhetünk meg), továbbá megfelelő forrásokkal kell számolni a Natura 2000 hálózat megőrzésére; úgy véli, hogy a 2010-es cél elérésével kapcsolatban felmerült nehézségek az eddig alkalmazott módszerek mélyreható felülvizsgálatának szükségességét jelzik; úgy véli, hogy integrált stratégiai vizsgálatokat kell végezni, többek között az összes olyan tényező esetében is, amely hatással lehet a védett területekre; úgy véli, hogy e vizsgálatokat be kell építeni a városfejlesztésbe, és azokat a helyi természeti erőforrások jelentőségéről és megőrzéséről szóló oktatási és tájékoztatói kampányoknak kell kísérniük;
39. úgy gondolja, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia célkitűzéseit – azok megcélzott értékeit és előírányzott intézkedéseit egyaránt – teljes mértékben be kell építeni a 7. környezetvédelmi cselekvési programba, így gondoskodva annak teljes körű végrehajtásáról; úgy gondolja, hogy a 2020-as cél tényleges elérése érdekében bizonyos intézkedéseket rövid távon meg kell erősíteni úgy, hogy a biológiai sokféleség ügye minden politikai területen egyértelmű legyen, és további fellépésekre is szükség van (például a károsodott ökoszisztémák helyreállítása terén); hangsúlyozza, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési program szilárd keretet biztosít majd a szükséges jogi és pénzügyi eszközök elfogadásának támogatásához, a Natura 2000 garantált finanszírozásával kezdve;
40. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a biológiai sokféleség megfelelő szintű támogatásának biztosítása érdekében minden lehetséges forrásból mozgósítsanak mind uniós, mind pedig nemzeti pénzügyi támogatást, valamint innovatív pénzügyi mechanizmusokat dolgozzanak ki;
41. felkéri a Bizottságot, hogy 2012 végéig tegyen közzé közleményt az új európai erdészeti stratégiáról, tegyen javaslatot a tagállamok között erdészeti kérdésekben folytatott együttműködés javítására irányuló hatékony intézkedésekre, valamint ösztönözze az erdészeti erőforrások ésszerű felhasználását és a fenntartható erdőgazdálkodást;
42. javasolja, hogy az új közös agrárpolitikában fordítsanak nagyobb figyelmet az erdőkre, mégpedig azáltal, hogy előmozdítják az agrárerdészetet, valamint a fenntartható tájakon

alapuló vidékfejlesztési politikát;

43. a tűzvések megelőzéséről szóló új közösségi rendelet bevezetését sürgeti, vagy legalább megerősített tagállami együttműködést javasol e területen;

Környezetminőség és egészség

44. véleménye szerint tekintettel arra, hogy a rossz környezeti körülmények jelentősen kihatnak az egészségre (és ez magas költségekkel jár), a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak különösen a következő kérdésekkel kell foglalkoznia:

- a 6. környezetvédelmi cselekvési program azon célkitűzésének szerepeltetése a továbbiakban is, miszerint 2020-ra csak olyan módon szabad vegyi anyagokat előállítani és felhasználni, amin nem gyakorol az egészségre és a környezetre jelentős kedvezőtlen hatást;
- levegőminőség – beleértve a beltéri levegőminőséget is –, valamint annak az egészségre gyakorolt hatása
- zaj, valamint annak az egészségre gyakorolt hatása;
- egyedi intézkedések kidolgozásának előírása az emberi és állati egészséget fenyegető új keletű, jelenleg kellőképpen még nem megoldott veszélyekkel, valamint az új fejleményeknek az emberi és állati egészségre gyakorolt hatásaival – például a nanoanyagok, endokrin zavarokat okozó anyagok és a vegyi anyagok együttes hatásaival – kapcsolatban, tudományos tanulmányok és amennyiben lehetséges, közösen elfogadott meghatározások alapján;
- egy intézkedés integrálása a gyermekek egészségének környezetszennyezéssel szembeni védelme érdekében, a WHO európai régiójának tagállamai által 2010 márciusában elfogadott, a környezetről és egészségről szóló Pármai Nyilatkozat alapján;
- a második környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervvel fennálló kapcsolat;

45. hangsúlyozza, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak egyedi célokat kellene kitűznie annak biztosítása érdekében, hogy a szennyezés és a veszélyes anyagok 2020-ra már ne fenyegethessék az európai polgárok egészségét;

46. úgy véli, hogy teljesen át kell gondolni a vegyi anyagok kockázatértékeléséhez használt módszereket, és az állatkísérletekkel szemben az alternatív módszereket kell előnyben részesíteni; úgy véli továbbá, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak lehetővé kell tennie egy egész EU-ra kiterjedő stratégia elfogadását a biztonságossági vizsgálatok során felhasznált állatok számának csökkentése érdekében, egyúttal garantálva az emberek és az állatok magas szintű életminőségét az EU-ban;

47. úgy véli, hogy a környezetvédelem és az egészségügy olyan holisztikus megközelítésére van szükség, amely az elővigyázatosságra és a kockázatmegelőzésre összpontosít, valamint különösen figyelembe veszi a veszélyeztetett csoportokat, mint például a

magzatokat, gyermekeket és fiatalokat;

48. véleménye szerint erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy középpontba kerüljön a megelőzés, az elővigyázatosság és a környezetbarát tevékenységek előmozdítása uniós szinten a kutatás, valamint az innováció és a fejlesztés terén, a betegségek környezetre rótt terhének csökkentése céljából;
49. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak foglalkoznia kell a közlekedés kérdésével, előmozdítva a környezetbarát közlekedési rendszerekbe történő további befektetéseket, valamint javaslatokat téve a torlódások, a CO₂-kibocsátások és a mikrorészecskék problémájának megoldására;
50. fontosnak tekinti, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési program helyezzen különös hangsúlyt a higany fokozatos kivonására, az EU határain belül és kívül egyaránt;
51. felszólítja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az uniós környezetvédelmi jogszabályok, valamint az elfogadott szakpolitikák és stratégiák teljes körű és megfelelő végrehajtásáról, és hogy a megszorítások idején is biztosítsák a teljes körű végrehajtáshoz szükséges megfelelő kapacitást és forrásokat, mivel az uniós környezetvédelmi jogszabályok végrehajtásának elmulasztása, illetve azok hiányos végrehajtása nemcsak jogellenes, hanem hosszú távon sokkal költségesebb is a társadalom számára;

Végrehajtás

52. úgy gondolja, hogy meg kell erősíteni a környezetvédelmi jog alkalmazásának és végrehajtásának európai uniós hálózatát (IMPEL), és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy készítsen jelentést ennek lehetséges módjairól;
53. felszólítja a Bizottságot, hogy mielőtt bármilyen forrást biztosítana, módszeresen végezze el az összes vonatkozó közösségi jogszabálynak való megfelelés előzetes ellenőrzését, különösen a kohéziós politika területén;
54. véleménye szerint fontos, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programot az európai polgárokkal folytatott kommunikáció eszközének tekintsék, hogy az mozgósítani tudja a polgárokat, nem utolsósorban a megállapodott szakpolitikák helyszíni végrehajtásának céljaira;
55. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg „a Szerződések őreként” betöltött szerepét annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi tagállam pontosan ültesse át, hajtsa végre és érvényesítse a környezetvédelmi jogszabályokat; azt ajánlja, hogy a jogszabályok általános végrehajtásának javítása érdekében a helyi önkormányzatokat fokozottabban vonják be a környezetvédelmi politika kidolgozásának teljes folyamatába, ideértve csoportok létrehozását is a környezetvédelmi jogszabályok regionális és helyi szintű átültetése érdekében; kéri ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség milyen szerepet játszhatna az átültetéssel és a végrehajtással kapcsolatban;

Integráció

56. véleménye szerint a környezetvédelmi megfontolások jelentősége más szakpolitikai területeken is egyre nagyobb, és ennek megfelelően a környezetvédelmi politikát jobban kell integrálni más politikai területekre;
57. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki mutatókat annak érdekében, hogy mérni lehessen az integrációval kapcsolatos előrehaladást;
58. úgy véli, hogy a 2050-ig szóló ütemterv céljai csak olyan kiegészítő stratégiák segítségével érhetők el, mint például a földművelésre és újraerdősítésre vonatkozó felmérések, valamint a napenergia, a geotermikus és a tengeri energia gyors bevezetésére és fejlesztésére irányuló politikai ösztönzők létrehozása;
59. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programra vonatkozó javaslatba foglalja bele a különböző politikai területek – különösen az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség, közlekedés-, energia-, agrár-, halászati és kohéziós politika – környezeti vonatkozású célkitűzéseit, valamint egymással összefüggésben vizsgálja meg ezeket, hogy megfelelő összevetésre kerülhessen sor, és biztosítsa, hogy a célkitűzések koherensek legyenek;
60. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a környezetvédelmi hatásvizsgálatról szóló irányelv és a 2001/42/EK irányelv felülvizsgálata során biztosítsa, hogy ezen irányelvek hozzájáruljanak a földterületek mint kritikus erőforrások fenntartható hasznosításához az EU-ban, és hogy a környezeti hatásvizsgálatok hatályát terjessze ki oly módon, hogy azok ne csupán a nagy projekteket vizsgálják, hanem szigorúbb és szélesebb körű kritériumok mellett foglalják magukba az erőforrások kaszkádhazsnosításának elképzelését és a teljes életciklusra kiterjedő elemzést is;
61. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan eljárásra, amely biztosítja a környezeti hatásvizsgálat pártatlanságát és függetlenségét, mindenképp a projektgazdák és az értékelő felek közötti közvetlen kapcsolat megszüntetése révén;
62. javasolja méltányos egyensúly kialakítását egyrészt az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel és a biológiai sokféleség csökkenésének megállításával vagy mérséklésével kapcsolatos követelmények, másrészt a 7. környezetvédelmi cselekvési program között annak érdekében, hogy az Európai Unió megvalósíthassa az „EU 2020” stratégia célkitűzéseit, és elkerülje az éghajlatváltozásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből fakadó szükségtelen kiadásokat; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a 2013 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politika jelentőségét; hangsúlyozza ezenfelül, hogy a költségeket a jövőre és új munkahelyek létrehozására irányuló befektetésnek kell tekinteni, és hogy valamennyi szinten tájékoztató, figyelemfelhívó és egyéb kampányokat kell folytatni, minden szinten lehetővé téve a helyes gyakorlatok cseréjét; kiemeli, hogy nemzeti és regionális szinten jobban ki kell használni a technikai segítségnyújtást az igazgatási kapacitás növelése érdekében, ahol erre szükség van; szükségesnek tartja a kutatási és innovációs célkitűzéseknek a helyi és regionális fejlesztési szükségletekkel való megfelelő összehangolását;
63. úgy véli, hogy a 2050-ig szóló ütemterv céljai csak olyan kiegészítő stratégiák segítségével érhetők el, mint például a földművelésre és újraerdősítésre vonatkozó felmérések, valamint a napenergia, a geotermikus és a tengeri energia gyors bevezetésére

és fejlesztésére irányuló politikai ösztönzők létrehozása;

64. meglátása szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak mind Európai, mind pedig nemzeti szinten szigorú és részletes tervet kell tartalmaznia a környezeti szempontból káros valamennyi támogatás – közöttük a biológiai sokféleséget károsan érintő támogatások – 2020-ig történő fokozatos felszámolására vonatkozóan, a nagoyai kötelezettségvállalások teljesítése érdekében;
65. úgy véli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési tervnek költségvetési reformintézkedésekkel is foglalkoznia kell annak érdekében, hogy előmozdítsa a tagállamok olyan intézkedéseit, amelyek célja az adók súlypontjának áthelyezése a munkáról a természeti erőforrásokra és a szennyező anyagokra;
66. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak rendelkeznie kell arról, hogy a környezetvédelmi megfontolásokat a jelenlegi kiemelt éghajlatváltozási és energetikai mutatón túl is felvegyék az európai szemeszterbe; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy az energiahatékonysági ütemtervben a források hatékony felhasználása tekintetében meghatározott politikákat építse be az európai szemeszterbe és ellenőrizze, hogy a tagállamok az országspecifikus ajánlások alapján meghozzák-e a megfelelő intézkedéseket;
67. kiemeli, hogy a regionális és helyi hatóságok, a nem kormányzati szervezetek, a tudományos körök, valamint a civil társadalom és a magánszféra fontos szerepet játszik a hatékony környezetpolitika EU-szerte történő előmozdításában és végrehajtásában;
68. véleménye szerint jelentős eredmények elérése érdekében a regionális és helyi szintű programok végrehajtását biztosítani kell, és a folyamatba be kell vonni minden érintett felet; kéri a sajátos földrajzi jellegzetességekkel rendelkező régiók és területek – például a szigetek, hegyvidéki területek és a ritkán lakott régiók – helyzetének figyelembe vételét; üdvözlí a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a helyi és regionális döntéshozatalban ösztönözzék a környezeti hatásvizsgálatok és a stratégiai környezeti hatásvizsgálatok alkalmazását;
69. kiemeli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak biztosítani kell az Aarhusi Egyezmény teljes körű végrehajtását, különösen az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés tekintetében; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy sürgősen el kell fogadni az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésről szóló irányelvet; felszólítja a Tanácsot, hogy tartsa tiszteletben az Aarhusi Egyezményből fakadó kötelezettségeit, és 2012 végéig fogadjon el közös álláspontot a kapcsolódó bizottsági javaslatról;
70. meglátása szerint a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak a növekedés és jólét mérésére szolgáló, a GDP-n túlmutató alternatív modellek kidolgozásának támogatására kell törekednie;
71. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy globálisan támogassák a „zöld gazdaságot”, a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontok – például a szegénység mérséklése – figyelembevételével;
72. kiemeli annak fontosságát, hogy az EU polgárait meg kell győzni arról – különösen a

jelenlegi gazdasági körülmények között –, hogy a környezetvédelem nem ellentétes a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődéssel; e célból támogatja sikeres projektek előmozdítását, valamint az információk nyilvános terjesztését a környezet szempontjából előnyös gazdasági fejlődés megvalósíthatóságáról a természeti és kulturális örökség tekintetében jelentős területeken, mint amilyenek a Natura 2000 hálózathoz tartozó területek;

73. emlékeztet arra, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak a szükséges finanszírozás – többek között az innováció, a kutatás és a fejlesztés finanszírozása – biztosítása érdekében megfelelő keretről kell rendelkeznie;
74. úgy véli, hogy a LIFE+ programot a Bizottságnak kell irányítania a hangsúlyt a nemzetközi innovációs és kiválósági projektekre helyezve, támogatva a kis- és középvállalkozásokat és a kutatási és fejlesztési intézeteket, előtérbe helyezve a biológiai sokféleség szisztematikus és átfogó megközelítéssel történő fenntartását, továbbá előmozdítva a talaj és az állati ökoszisztémák táplálékláncainak védelmével összhangban levő földművelési technológiákat; úgy véli, hogy az EU LIFE+ programját Európa valamennyi régiójában szélesebb körben kell népszerűsíteni a helyi szintű innovatív gyakorlatok ösztönzése érdekében, és hogy növekedjen e program „Környezetvédelmi politika és gazdálkodás” részének hatása és ismertsége;
75. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a következő kutatási keretprogramon belül dolgozzon ki kutatási és innovációs programot, amely azon új anyagokra és erőforrásokra irányul, amelyek a jövőben felválthatják a mostani, egyre kisebb mennyiségben rendelkezésre álló nyersanyagokat;

Nemzetközi dimenzió

76. úgy gondolja, hogy a környezetvédelem harmadik országokban történő előmozdítása érdekében a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak célul kell kitűznie a környezeti vonatkozások valamennyi uniós külkapcsolatba történő beépítését, különös tekintettel a fejlesztési segélyre és a kereskedelmi megállapodásokra; arra ösztönzi az EU-t, hogy mozdítsa elő a környezetvédelmi kutatási tevékenységeknek a szomszédjaival közösen megvalósított programozását;
77. felkéri a Bizottságot, hogy javaslatába foglaljon célkitűzést arra vonatkozóan, hogy az EU teljes mértékben támogassa az ENSZ, a Világbank és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség környezeti számvitellel kapcsolatos munkáját annak érdekében, hogy az egész világon alkalmazandó, harmonizált környezeti számviteli rendszer jöjjön létre; üdvözli, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégiában kötelezettségvállalásokat tettek az ökoszisztémákkal és az általuk nyújtott szolgáltatásokkal (pl. az erdők esetében) kapcsolatos ismeretek javítására az EU-ban; bátorítja a tagállamokat, hogy osszák meg egymással tapasztalataikat, valamint vessék egybe az ökoszisztémák környezeti számvitelével kapcsolatos módszerekre vonatkozó nézeteiket;
78. úgy gondolja, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak elő kell írnia az EU nemzetközi kötelezettségvállalásainak kellő időben történő végrehajtását, különös tekintettel az Éghajlat-változási Keretegyezmény (UNFCCC) és a Biológiai Sokféleség Egyezménye (CBD) keretében vállalt kötelezettségekre;

◦
◦ ◦

79. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programba integrálja a zöld gazdaság és a nemzetközi környezetvédelmi irányítás témájában rendezett Rio+20 konferencia eredményeit;

80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Egészségesebb környezet egy jobb életért

Az egészséges környezet és a magas szintű környezetvédelem az életminőség garantálása, valamint az ökoszisztémák stabilitásának megőrzése tekintetében előfeltételnek számít.

Ami az EU környezetpolitikájának alakulását illeti, a hetvenes évek elejétől a környezetvédelmi cselekvési programok tekinthetők irányadónak. Hatékony eszköznek bizonyultak az EU erőteljes környezetvédelmi jogszabályai – különösen a levegővel, vízzel, hulladékkal és éghajlattal kapcsolatosak – elfogadásának előmozdításában.

Környezetünk védelme hozzájárul az életminőség javulásához, különösen az ökoszisztémák és szolgáltatásaik megőrzése, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása, a jobb levegőminőség és a kevesebb zaj biztosítása, valamint a munkahelyteremtés és növekedés, továbbá a mai és jövőbeli nemzedékek jólétének biztosítása révén.

A jelenlegi, 6. környezetvédelmi cselekvési program – amely az első, együttdöntéssel elfogadott ilyen jellegű program – 2012. július 22-éig tart. A 2011. augusztus 31-én közzétett végleges értékelése összességében azt a következtetést vonta le, hogy 6. környezetvédelmi cselekvési program biztosította a környezetpolitika átfogó keretét, amely idő alatt sor került a környezetvédelmi jogszabályok egységes szerkezetbe foglalására és alapvető véglegesítésére, és az együttdöntéssel történő elfogadás következtében nagyobb mértékű a jogszabályok legitimitása, továbbá hozzájárult a felelősségvállalás érzésének kialakításához a későbbi politikai javaslatok vonatkozásában.

Ugyanakkor a környezet állapotát illetően még távolról sem elfogadható a helyzet. A tudományos bizonyítékok egyértelműen arra mutatnak, hogy nem folytatható az eddigi gyakorlat, mivel a bolygónk nem képes továbbra is eleget tenni az erőforrások vagy az ökoszisztéma-szolgáltatások iránti igényeknek, illetve a szennyezést sem tudja tovább semlegesíteni. Minden érintettnek sürgősen cselekednie kell egy fenntartható jövőre történő átállás céljából.

Ennélfogva elengedhetetlen, hogy minél előbb sor kerüljön a 7. környezetvédelmi cselekvési program elfogadására a fenntartható jövőre való átállás lehetővé tétele, a folytonosság és a hiányosságok elkerülésének biztosítása érdekében.

Ami a formátumot illeti, jóllehet a Bizottság az utóbbi időben számos dokumentumot és ütemtervet tett közzé, szilárd meggyőződésünk, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak erős átfogó keretet kell adnia, amely biztosítja a koherenciát. A programnak azt is biztosítania kell, hogy a környezettel kapcsolatos, különböző politikai területekre vonatkozó összes jelenlegi 2020-as célkitűzést magába foglalja és egymással összefüggésben vizsgálja.

Ezen túlmenően a jövőbeni 7. környezetvédelmi cselekvési programnak világos, ambiciózus elképzeléseket kell tartalmaznia 2050-re vonatkozóan, minden érdekelt számára hosszú távú kilátásokat garantálva.

Indítványozzuk, hogy a jövőbeni 7. környezetvédelmi cselekvési program a következő három prioritásra helyezze a hangsúlyt:

- a környezetvédelmi jogszabályok végrehajtása és megszilárdítása,
- a környezetvédelmi célkitűzések valamennyi ágazati szakpolitikába történő beépítése,
- a környezetvédelem nemzetközi dimenziója.

Ezért felszólítjuk a Bizottságot, hogy minél előbb terjessze elő a 7. környezetvédelmi cselekvési programra irányuló javaslatát, és abban vegye figyelembe az e saját kezdeményezésű jelentésben ismertetett javaslatainkat.

9.2.2012

VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére

a 6. környezetvédelmi cselekvési program felülvizsgálatáról és a 7. környezetvédelmi cselekvési program prioritásainak meghatározásáról

(2011/2194(INI))

A vélemény előadója: Cristina Gutiérrez-Cortines

JAVASLATOK

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság felhívja a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. kiemeli a környezetvédelmi célkitűzések valamennyi uniós politikába történő beépítésének jelentőségét; hangsúlyozza, hogy az átfogó tematikus stratégiákat erőteljes, világos célkitűzéseket és ütemezést tartalmazó jogszabályokba kell átültetni annak biztosítása érdekében, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési program megteremtse a lehetőséget arra, hogy az EU legkésőbb 2030-ra felére csökkentse ökológiai lábnyomát;
2. sürgeti a Bizottságot, hogy a KHV-irányelv és a 2001/42/EK irányelv felülvizsgálatakor szigorúan alkalmazza a táj- és környezetvédelmi kritériumokat, amikor energia- és ipartelepek és egyéb létesítmények helyét jelöli ki; úgy véli, a Bizottságnak mutatókat kell kidolgoznia e létesítmények potenciális kedvezőtlen hatásának felmérésére, és teljes mértékben figyelembe kell vennie az EUMSZ kulturális és természeti örökség védelmével kapcsolatos cikkeit;
3. kiemeli, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak konkrét, mérhető célkitűzéseket kell előírnia, valamint mutatók és eredménytáblák formájában részletes ütemtervet és a végrehajtás ellenőrzésére szolgáló mechanizmusokat, ami garantálná a program célkitűzéseinek mind uniós, mind tagállami szintű megvalósítását;
4. úgy véli, hogy az EU-nak több támogatást kell majd biztosítania a kutatási, innovációs és fejlesztési tevékenységekhez annak biztosítása érdekében, hogy középtávon elérhetőbb és

jobb teljesítményű legyen az EU-ban az erőforrások hatékonyabb felhasználásához, a nagyobb energiahatékonysághoz és a versenyképesség fenntartásához szükséges technológia;

5. úgy véli, hogy az erőforrás-hatékony Európa kiépítéséhez kidolgozott ütemtervnek konkrét intézkedések formájában kell megjelenie a 7. cselekvési programban;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a következő kutatási keretprogramon belül dolgozzon ki egy kutatási és innovációs programot, amely azon új anyagokra és erőforrásokra irányul, amelyek a jövőben felválthatják a mostani, egyre kisebb mennyiségben rendelkezésre álló nyersanyagokat;
7. hangsúlyozza, hogy be kell fektetni a nyersanyagok és ritkaföldfémek újrafeldolgozásába, mivel a ritkaföldfémek bányászata, finomítása és újrahasznosítása súlyos következményekkel járhat a környezetre nézve, ha nem megfelelő módon történik;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy globálisan támogassák a „zöld gazdaságot”, a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontok – például a szegénység mérséklése – figyelembevételével;
9. kéri a Natura 2000 finanszírozásának szerepeltetését a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben, valamint új irányítási módszerek létrehozását, elősegítve a tulajdonosokkal és magánszektorral kötött megállapodások megkötését és azt, hogy megtalálják az élőhelyek és a biodiverzitás megőrzésének megfelelő és gyümölcsöző felhasználási módokat, valamint felhív arra, hogy több erőfeszítést kell tenni annak érdekében, hogy a biodiverzitás-politika más politikai területek szerves részévé váljon;
10. úgy véli, hogy az élőhelyvédelmi-irányelvhez és a Natura 2000 hálózathoz kapcsolódó programok értelmezésekor megfelelően figyelembe kell venni a táj esztétikai és vizuális értékeit;
11. kiemeli annak fontosságát, hogy az uniós polgároknak be kell bizonyítani – különösen a jelenlegi gazdasági körülmények között –, hogy a környezetvédelem nem ellentétes a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődéssel; e célból támogatja sikeres projektek előmozdítását, valamint az információk nyilvános terjesztését a környezet szempontjából előnyös gazdasági fejlődés megvalósíthatóságáról a természeti és kulturális örökség tekintetében jelentős területeken, mint amilyenek a Natura 2000 hálózathoz tartozó területek;
12. úgy véli, hogy a talajra vonatkozó szabályozások területén szükség van új módzatokra, amelyek megfelelnek a tagállamok által támasztott feltételeknek, katasztrófaelhárításra és árvízvédelemre vonatkozó intézkedéseket hoznak létre, a talajszennyezés vonatkozásában pedig átlátható és egyértelmű belső piacot alakítanak ki;
13. úgy véli, hogy a 2050-ig szóló ütemterv céljai csak olyan kiegészítő stratégiák segítségével érhetők el, mint például a földművelésre és újraerdősítésre vonatkozó felmérések, valamint a napenergia, a geotermikus és a tengeri energia gyors bevezetésére és fejlesztésére irányuló politikai ösztönzők létrehozása;

14. úgy véli, hogy a LIFE+ programot a Bizottságnak kell irányítania a hangsúlyt a nemzetközi innovációs és kiválósági projektekre helyezve, támogatva a kis- és középvállalkozásokat és a kutatási és fejlesztési intézeteket, előtérbe helyezve a biodiverzitás szisztematikus és átfogó megközelítéssel történő fenntartását, továbbá előmozdítva a talaj és az állati ökoszisztémák táplálékláncainak védelmével összhangban levő földművelési technológiákat; úgy véli, hogy az EU LIFE+ programját Európa valamennyi régiójában szélesebb körben kell népszerűsíteni a helyi szintű innovatív gyakorlatok ösztönzése érdekében, és hogy növekedjen e program „Környezetvédelmi politika és gazdálkodás” részének hatása és ismertsége;
15. hangsúlyozza, hogy az erőteljes európai kutatás, fejlesztés és innováció a környezet védelmének, ugyanakkor az Európai Unió társadalmi és gazdasági fejlődésének is előfeltétele;
16. sürgeti a Bizottságot, hogy a víz-keretirányelv, a felszín alatti vizekről szóló irányelv és a programtervezet felülvizsgálata során ragaszkodjon a tudományos és rendszerszintű hozzáálláshoz, tekintettel a víz körforgására, a föld és víz közötti kapcsolatra, az elsivatagosodás elleni küzdelemre és az átláthatóság és hatékonyság szükségességére a vízgazdálkodás területén;
17. felhívja a Bizottságot, hogy adjon részletesebb értékelést a cselekvési terv eredményeiről és az abban foglalt célkitűzések helyes és hiánytalan végrehajtásának tényleges akadályairól;
18. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni intézkedések értékelése során az uniós intézményeknek kellő mértékben figyelembe kell venniük a gyepfüvek szén-dioxid megkötésében játszott szerepét;
19. úgy véli, hogy a 7. cselekvési programnak a tengeri kibocsátásokra és a szén-dioxidtól eltérő gázok kibocsátására is hangsúlyt kell helyeznie;
20. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a városi térségeken belül az emberi környezetre, kimondottan hangsúlyt helyezve a zajra és a levegőminőségre;
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szennyezéscsökkentési stratégiák városi környezetben történő végrehajtása céljából vizsgálják meg egy európai támogatási keret kialakításának lehetőségét a városi mobilitási tervek európai városokban való fokozatos megvalósításához, a városi mobilitásra vonatkozó auditok végrehajtását és a városi mobilitási tervek elkészítését célzó európai szintű eljárások és pénzügyi támogatási mechanizmusok létrehozásával, továbbá az európai városi mobilitásra vonatkozó mutatórendszer kidolgozásával;
22. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak el kell kötelezniük magukat olyan integrált stratégiák létrehozása mellett, amelyek minden egyes földrajzi régió vonatkozásában lehetővé teszik a természeti értékek és a természeti örökség jellegzetességeinek, valamint az ezek védelméhez szükséges feltételek meghatározását, figyelembe véve a biodiverzitás és az egyes fajok megóvásához szükséges sajátos ökoszisztémát, ideértve a mezőgazdaságot, a vízellátást és egyéb szükséges minimumfeltételeket;

23. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hatásvizsgálati kritériumokat a vízsótalanító üzemekre vonatkozóan, amelyek magukban foglalják az energiaköltségeket, valamint a tengerfenékre és a biodiverzitásra gyakorolt káros hatást;
24. úgy véli, hogy a Bizottságnak a harmadik országokkal kötendő mezőgazdasági és élelmiszer-megállapodásokba be kell építenie kötelező minőségi és nyomon követhetőségre vonatkozó kritériumokat;
25. hangsúlyozza, hogy a 7. környezetvédelmi cselekvési programnak nagyratörőbbnek kell lennie, ezáltal előkészítve egy olyan kötelező érvényű jogszabályt, amely világos célokat, valamint az előrehaladás mérhetősége érdekében egyértelmű ütemezést és mutatókat – többek között a program félidős értékelésére vonatkozó konkrét dátumot is – tartalmaz;
26. azt a következtetést vonja le, hogy a 7. cselekvési programban a környezetvédelmi szempontok más kapcsolódó politikai területekbe – például az energiaügyi, a mezőgazdasági, a halászati, a közlekedési, a kutatási, a kohéziós politikába és a regionális fejlesztésbe – való beépítését kell kiemelt prioritásnak tekinteni.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.2.2012
A zárószavazás eredménye	+: 51 -: 0 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gabriele Albertini, Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Rolandas Paksas, Vittorio Prodi, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Zofija Mazej Kukovič, Morten Messerschmidt, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Marta Andreasen, Michael Theurer

28.2.2012

VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére

a 6. környezetvédelmi cselekvési program felülvizsgálatáról és a 7. környezetvédelmi cselekvési program prioritásainak meghatározásáról
(2011/2194(INI))

A vélemény előadója: Vasilica Viorica Dăncilă

JAVASLATOK

A Regionális Fejlesztési Bizottság felkéri a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. elismeri, hogy az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és a természeti erőforrások túlzott mértékű felhasználása mind olyan kihívás, amely valamennyi uniós polgárra kihat, valamint hogy e hatások mérséklése céljából minden kormányzati szinten cselekvésre van szükség; a városok és a városkörüli övezetek, valamint az erdőterületek és a vidéki területek kiegyensúlyozott fejlődése érdekében szükségesnek tartja a kohéziós politika, illetve a környezetvédelmi, egészségügyi és területrendezési politikák közötti szinergiák biztosítását, valamint a helyi hatóságok és régiók közötti, illetve a határokon átnyúló és makroregionális együttműködés javítását; kiemeli a fenntartható területrendezésben rejlő lehetőségeket, és véleménye szerint alaposan mérlegelni kell azokat az intézkedéseket, amelyek – különösen a monokultúrák és a környezetbarát fűtőanyagok termelése érdekében – szabályozzák a földhasználat megváltoztatását;
2. különösen fontosnak tartja a nemzeti, helyi, regionális hatóságok, helyi közösségi csoportok és más érdekelt felek közötti együttműködés javítását, továbbá a hulladékgazdálkodással kapcsolatos uniós jog jobb végrehajtása érdekében a köz- és magán-szféra közötti partnerségek előmozdítását; javasolja a helyi partnerségeken alapuló helyi fejlesztési módszertan alkalmazását, különösen a városi, vidéki és határokon átnyúló kérdésekkel kapcsolatos projektek vonatkozásában; az integrált hulladékgazdálkodási rendszerek létrehozása céljából szüksége esetén európai finanszírozás felhasználására ösztönöz; hangsúlyozza, hogy az egyetemeknek, a kutatóknak, a vállalkozásoknak és más érdekelt feleknek szorosan együtt kell működniük a hulladék-újrahasznosítás és az erőforrás-hatékonyság javításával, valamint az ásványi anyagok és alkotórészek

kitermelésével járó hatások csökkentését célzó tervezés fejlesztésével kapcsolatos innovatív technológiák gyors kifejlesztése, valamint a környezetvédelmi szempontokat és a hulladékokról szóló keretirányelvet maximálisan tiszteletben tartó alternatív hulladékfeldolgozási rendszerek kialakítása érdekében;

3. megfelelő egyensúly kialakítását szorgalmazza az éghajlatváltozás elleni szükséges küzdelem, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása vagy mérséklése és a 7. környezetvédelmi cselekvési program között annak érdekében, hogy az Európai Unió megvalósíthassa az EU 2020 stratégia célkitűzéseit, és hogy elkerülje az éghajlatváltozástól és a biológiai sokféleség csökkenéséből adódó szükségtelen költségeket; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a 2013 utáni időszak kohéziós politikájának fontosságát; hangsúlyozza ezenfelül – a megelőzést szem előtt tartó politika érdekében –, hogy a költségeket a jövőre és új munkahelyek létrehozására irányuló befektetésnek kell tekinteni, és hogy valamennyi szinten tájékoztató, figyelemfelhívó és a helyes gyakorlatok cseréjét célzó kampányokat kell folytatni; kiemeli, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten, ahol szükséges, jobban ki kell használni a technikai segítségnyújtást az igazgatási kapacitás növelése érdekében; szükségesnek tartja a kutatási és innovációs célkitűzéseknek a helyi és regionális fejlesztési szükségletekkel való megfelelő összehangolását;
4. véleménye szerint a véletlen balesetektől eredő súlyos szennyezések, valamint más természeti vagy ember által okozott katasztrófák megakadályozása céljából a hosszú távú hatások elkerülése érdekében javítani kell – különösen a harmadik országokkal együttműködve – a helyi hatóságok és régiók közötti, valamint a határokon átnyúló együttműködést; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a fenntartható vegyiparra vonatkozó jogszabályokat;
5. hangsúlyozza, hogy világosan és következetesen biztosítani kell a környezetvédelmi politikák valamennyi ágazati szakpolitikában való érvényesítését, amiben jelentős feladatot kell vállalniuk a helyi, regionális és nemzeti hatóságoknak; kiemeli annak fontosságát, hogy biztosítani kell, hogy a területi hatóságok és a nemzeti képviselők részt vegyenek a politikák tervezésének és végrehajtásnak elgondolásában, illetve az ezekkel kapcsolatos döntésekben az uniós célkitűzések megvalósítása érdekében; hangsúlyozza a helyi és regionális sajátosságok, valamint az e politikák végrehajtásához szükséges stratégiák közötti összefüggés fontosságát;
6. kiemeli, hogy az összetett környezeti kihívások és kockázatok kezeléséhez uniós pénzügyi támogatásra van szükség helyi, regionális és nemzeti szinten; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell az olyan regionális, helyi és határokon átnyúló projektek/programok kidolgozását, amelyek szorosan kapcsolódnak a biológiai sokféleségnek az érintett területeken való megőrzéséhez, valamint kiemeli, hogy a biológiai sokféleség megőrzésének és helyreállításának folyamatába fontos bevonni a nem kormányzati szervezeteket, a tudományos közösséget, a köz- és magánszférát;
7. véleménye szerint jelentős eredmények elérése érdekében a regionális és helyi szintű programvégrehajtást biztosítani kell, a folyamatba pedig be kell vonni minden érintett felet; felhív arra, hogy figyelmet kell fordítani a sajátos földrajzi jellegzetességekkel rendelkező régiók és területek – például a szigetek, hegyvidéki területek és a ritkán lakott

régiók – helyzetére; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a helyi és regionális döntéshozatalban ösztönözzék a környezeti hatásvizsgálatok és a stratégiai környezeti hatásvizsgálatok alkalmazását;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	28.2.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 38 - : 0 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Monika Smolková, Ewald Stadler, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Vasilica Viorica Dăncilă, Ivars Godmanis, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, László Surján, Michael Theurer, Patrice Tirolien, Giommara Uggias

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	29.2.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 50 - : 8 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	János Áder, Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Gaston Franco, Riikka Manner, Judith A. Merkies, Vittorio Prodi, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Hynek Fajmon